

retsfølge folk, fordi der ikke er klarhed om, hvor eller hvordan man kan retsfølge dem. Og kan de ikke blive det ene sted, så går jeg ud fra som en selvfølge, at så kan de blive retsfulgt det andet sted. Der er selvfølgelig ingen, der skal gå fri, hvis de begår lovovertrædelser.

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund som medspørger.

Rune Lund (EL):

Statsministeren svarer jo ikke på de spørgsmål, der bliver stillet, hverken på de spørgsmål, der bliver stillet af mig, eller på de spørgsmål, der bliver stillet af hr. Holger K. Nielsen. Jeg synes ellers, at hr. Holger K. Nielsen stillede spørgsmålet meget langsomt og tydeligt, så det burde egentlig være ret nemt at svare på det spørgsmål, der blev stillet.

Det nytter ikke at sige, ligesom statsministeren prøver at gøre, når jeg f.eks. rejser spørgsmålet om tortur og brud på menneskerettigheder, at så er det bare antiamerikanisme, og at jeg slet ikke bekymrer mig om de civile irakere. Det er noget værre ævl. Det er ganske forkert.

Derfor vil jeg gerne stille spørgsmålet igen – nu lykkedes det ikke hr. Holger K. Nielsen at få et svar: Vil statsministeren tage initiativ til, at de civile irakiske sikkerhedsstyrker, der i øjeblikket kan ligge og plaffe løs på civile uden at blive straffet, kan blive straffet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg har svaret. Jeg kan ikke føje mere til. Jeg kan ikke gøre for, at hr. Rune Lund ikke bryder sig om svaret, men jeg har svaret, og jeg kan helt og holdent henholde mig til, hvad jeg allerede har svaret.

Rune Lund (EL):

Det vil sige, at svaret er, at statsministeren ikke har tænkt sig at gøre noget ved, at der ligger civile irakiske sikkerhedsstyrker og plaffer løs på civile, uden at de kan blive straffet. Statsministeren vil ikke henvende sig til den irakiske regering eller til koalitionen for at forsikre, at de her mennesker, der i dag ikke kan straffes, skal kunne straffes. Er det sådan, jeg skal forstå det? Ja eller nej fra statsministeren?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det er ikke sådan, hr. Rune Lund skal forstå det. Hr. Rune Lunds konklusioner må stå fuldstændig for hans egen regning. Jeg kan i det hele

henholde mig til, hvad jeg allerede har svaret. Jeg har ikke mere at føje til.

Holger K. Nielsen (SF):

Vi må se, om vi kan få en ende på det denne onsdag, ellers må vi jo vende tilbage igen. Det er svært at få nogle ordentlige svar fra statsministeren, det må jeg sige, selv om spørgsmålene ret beset er rimelig simple.

Jeg er da enig i, at de folk, der begår lovovertrædelser, skal straffes, men problemet er jo her, at der ikke er mulighed for, at de irakiske myndigheder kan straffe mennesker, der klart overtræder almindelig lovgivning og skyder løs mod civile irakere.

Det kan de ikke, fordi de folk har en særstatus i øjeblikket. Det er en del af prisen, om jeg så må sige, der skulle betales til amerikanerne, at de her sikkerhedsfolk kan køre omkring og have en særstatus.

Kl. 13.25

Så er det, jeg siger: Man får da aldrig nogen sinde stabilitet, demokrati og en genopbygning af det irakiske retsvæsen, hvis man ikke har mulighed for at kunne gribe ind og retsfølge så klare lovovertrædelser, som tilfældet er her.

Så endnu en gang: Vil regeringen ikke nok tage et initiativ til, at den her situation bliver ændret, så de pågældende kan retsfølges i Irak, så man får mulighed for at opbygge det irakiske retsvæsen på en ordentlig måde?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lad mig gentage, havde jeg nær sagt, for hundrede syttende gang: Alle, der gør sig skyldige i lovovertrædelser, skal retsfølges. Så enkelt er det, og det har jeg svaret nu flere gange. Mit udgangspunkt er også, at begås der lovovertrædelser i Irak, bør de retsfølges i Irak.

Så siger jeg: Der er ingen, der skal kunne undslå sig retsforfølgning ved at have en særlig status, og kan man ikke retsfølges det ene sted, så må man retsfølges det andet sted. Jeg går ud fra, at det som en selvfølge er sådan.

Men pointen i det her er jo, at det netop derfor er så vigtigt, at vi hjælper irakerne med at opbygge domstole, træne dommere, sørge for, at det juridiske system bliver udviklet, så man kan have tillid til det. Hr. Holger K. Nielsen kommer ikke uden om, at det jo er det, der er den centrale opgave, og det er faktisk det, Danmark har påtaget sig i det område, hvor vi har ansvar.

Hermed sluttede spørgsmålet.